

Skutky apoštolov

(v moci Ducha Svätého)

Sk 8, 1-8, 14-17...budete mi svedkami v Samárii...

Sk 8,1”*V ten deň začali ukrutne prenasledovať cirkevný zbor v Jeruzaleme, takže sa všetci, okrem apoštolov, rozprchli po Judsku a Samárii.*” tento text je priamou odpoveďou na sľub JKrista zo SK 1,8: *“...ale prijmite moc Ducha Svätého, ktorý zostúpi na vás, a budete mi svedkami aj v Jeruzaleme, aj po celom Judsku, aj v Samárii a až do posledných končín zeme.”*

-prikaz Krista nespĺnili učenici na základe plánov, stratégií, štatistik, ale prenasledovanie kresťanov po Štefanovej smrti. Svedectvo po gr. = martyria = svedok, martýr. Ktovie, kedy a či by sa učenici rozbehli do cudzích krajov, ako im to prikázal Ježiš...

Podobne sa to deje aj v našich životoch, keď niečo nové, radikálne začína až vtedy, keď sa zmenia okolnosti nášho život navzdory našim plánom. Boh niekedy nemôže konať inak, pretože by sme sa sami nerozhýbali k veci, ktorá je v Božom pláne. (C. Spurgeon: Aby naša dôvera v Krista rástla, musíme sa zbaviť dôvery v seba. Musíme sa naučiť sa spoliehať na Neho, a nie na svoje skúsenosti, nálady a pocity. A na to potrebujeme “zamračené nebo”.)

-vo svetle tohto poznania (že Boh používa rôzne situácie pre svoj plán) sa môžeme s radosťou a dychtivosťou modliť v Otčenáši: buď vôľa Tvoja!

-Helenisti, teda veriaci v Krista uverivší z grékov boli vyhnaní do okolia Jeruzalema. Bolo to zrejme aj preto, že ako nežidia nemali patričnú úctu k chrámu a (učenici sa schádzali v chráme, hoci ich viera sa odpojila od obetí atď.) Učenici zrejme vyhnaní neboli.

-Podľa Sk 8,5 šli grécki veriaci ako svedkovia do Samárie. Bola to dobrá - božia voľba, pretože Samaritáni sa neznášali so židmi, chrám v Jeruzaleme odmietali a postavili si vlastný na vrchu Gerizim, brali si za ženy aj cudzinky, ale verili v Hospodina “po svojom”, Bibliou bolo pre nich 5kníh Mojžišových, NZ má k nim kladný vzťah, pretože prijímali Krista viac, ako samotní pravoverní židia. vid' príbeh o žene Samaritánke.

-Helenisti boli pre nich ideálnymi kazateľmi, pretože neboli pôvodom židia a tak boli otvorenejší.

-Filip, o ktorom sa píše v SK 8 je Filipom zo Sk 6,5, keď sa volili diakonii, bol spolupracovníkom Štefana, nebol žid.

“Filip zišiel do samarského mesta a zvestoval im Krista. Zástupy s jednomyselnou pozornosťou sledovali, čo hovoril Filip, keď počuli a videli znamenia, ktoré robil. Lebo z mnohých posadnutých vychádzali nečistí duchovia a kričali silným hlasom; aj mnohí porazení a chromí boli uzdravení. A bola v tom meste veľká radosť.” Sk 8.5-7

-Všimnime si, že Filip “len” kázal Evanjelium, zvestoval Spasiteľa, na nikoho neskladal ruky, ani nič podobné, nezvolával ľudí k divadlu. Boh uzdravoval v tom, že počuli Evanjelium a potvrdzoval jeho slová. Prosto znelo Evanjelium pravdy a Boh túto pravdu potvrdzoval činmi a ľudia uverili.

-zázraky sprevádzajú božie konane a jeho slovo nie na povel človeka, ale v súlade s božou vôľou, keď je zvestované čisté Evanjelium bez prímiesy ľudskej pýchy, slávy a pod. Mnoho ľudí býva uzdravených len tým, že počujú Evanjelium JKrista, dokonca ho ani nemusia prijať, dokonale mu rozumieť, ale Boh im môže v živote, zdraví... čosi urobiť, uzdraviť a tak im poukázať že Jeho slovo sprevádzajú aj divy. Je to legitímna vec: Hovorí a sľubuje to sám JKristus:

“Potom im povedal: Chodte po celom svete, kážte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený, ale kto neuverí, bude odsúdený. A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov, novými jazykmi budú hovoriť, hady budú brať, a keby vypili niečo smrtonosné, neuškodí im; na chorých budú klásť ruky a tí budú zdraví.” Mk 16.15-18

-Pokračuje, že tí "...Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený.. tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať démonov..." A toto sa dialo aj pri Filipovi. "Keď uverili Filipovi, ktorý im kázal o kráľovstve Božom a o mene Pána Ježiša, dali sa krstiť mužovia i ženy." v. 13

(Preskočíme Šimona kúzelníka)

SK 8,14-17: "Keď apoštolovia v Jeruzaleme počuli, že Samária prijala slovo Božie, poslali k nim Petra a Jána. A tí prišli a modlili sa za nich, aby prijali Ducha Svätého, lebo na nikoho z nich dotedy nezostúpil; len pokrstení boli v meno Pána Ježiša. Kládli teda ruky na nich a oni prijali Ducha Svätého."

-Keď sa jeruzalemská cirkev dozvedela, že samaritáni prijali Evnajelium a že ho Boh potvrdil zázrakmi, poslali tam Petra a Jána, priamych učeníkov, authority cirkvi. Zrejme ich úlohou bolo a preskúmanie, či naozaj uverili v Krista, či rozumejú, že On je Kristus, alebo je to len nadšenie pre niečo nové.

Prečo apoštolí šli, aby ešte prijali samaritáni aj DSvätého? Nestačí viera?

Samaritáni očividne splnili podmienku spasenia, ktorú kladie Boh - uverili v JKrista ako božieho Syna, Spasiteľa, stali sa kresťanmi, ale na nich ešte nezostúpil DSvätý. On spôsobil ich obrátenie, uverili a dali sa pokrstiť. "Kto uverí a bude pokrstený, bude spasený." V takom človeku prebýva DSvätý (R 8,9)

-To že prijali DSvätého neskôr cez Petra a Jána nebolo kvôli spaseniu, šlo o prijatie aby boli vybavení mocou z výsosti pre zvestovanie Evanjelia a nový život s Kristom. "Kajajte sa! A nech sa každý z vás dá pokrstiť v meno Ježiša Krista na odpustenie hriechov. A prijmete dar Ducha Svätého." SK 2,38

Vidíme, že človeku je DSvätý blízky a na pomoci v každom čase:

- 1.kým sme neveriaci, On nás privádza k Bohu, spôsobuje naše dýchanie a život, čo chceme, či nie.
- 2.Stojí pri našom obrátení, svedčí nám o božje láske v Ježišovi, ukazuje nám Krista i našu hriešnosť, hýbe našim srdcom, aby sme mu povedali "áno",
- 3.osvedčuje nám, že sme božie deti
- 4.zmocňuje nás k službe, k svätosti, udeľuje dary, aby sme nimi budovali svoju zbožnosť aj zbor a spoločenstvo (jazyky, prorocstvo, poznanie, vieru...